

ние. Щомъ нѣмашъ баща, ти си роденъ отъ незаконни родители; тебе майкати ти не те е родила по божественъ начинъ. Туй подразбирамъ, когато нѣкой каже: „Нѣмамъ вѣра“. А когато каже: „Имамъ вѣра“ — ублажавамъ те, ти имашъ баща, който е много благороденъ, който е отъ високо произхождение, отъ царска фамилия. „Ама не вѣрвамъ въ този баща“, ти си послѣденъ негодникъ. Да дойдемъ на думата „кротость“. Казахме, кротостьта е майка; тя е отъ царска фамилия. Вѣрвашъ въ кротостьта, значи, имашъ майка. „Ама не искамъ да бѣда кротъкъ“, — тогава, ти си безъ майка. Слѣдователно, единъ християнинъ трѣбва да има баща и майка, — вѣра и кротость, и самия той е въздържанието. Когато кажемъ „въздържанне“ трѣбва да подразбираме себе си — дѣтето на нашия баща — вѣрата, и нашата майка — кротостьта. Нѣкой казватъ: „Азъ искамъ да отида между ангелитѣ“. Може да отидешъ; но трѣбва да се родишъ отъ баща — дълготърпѣнието и трѣбва да тѣ зачене майка ти — благостьта, тя да тѣ носи въ своята утроба и ти, като се родишъ какъвъ ще бѣдешъ? Милосърдие — ангелъ, светия Милосърденъ ли си, ти си ангелъ, ти имашъ горѣ между ангелитѣ, баща — дълготърпѣние и майка — благость. Този е законътъ, който регулира човѣшкия животъ: той е основание на една философия, която може да се прослѣди всѣки день, той не е никакво предположение; той може да се провѣри отъ всѣкиго. Не лъжа, както не обичамъ да ме лъжатъ. Да лъжа, значи да бѣда глупавъ както, и ако ме лъжатъ, ще бѣда глупавъ. Изключ-